

>> Una altra joguina és possible

molt duradores. També busquem que no donin als nens tot fet, sinó que els convidin a crear joc. Procurem també que realment siguin adequades per als nens. Per exemple, adequades a l'edat. En la majoria de jocs de construcció del mercat, hi posen que són per a nens de dos anys, però les peces són massa petites. Llavors, quan el nen es posa a construir, es frustra. Són problemàtiques que mirem d'evitar amb la nostra selecció. Un altre criteri és intentar aconseguir joguines fabricades el més a prop possible i fetes pensant en els nens perquè hi juguin una i una altra vegada, sense que se'n cansin. Potser no tenen llumetes ni músiques cridaneres, però atrauran l'atenció del nen més temps. A més, totes les nostres joguines són de materials orgànics: fusta, seda, fibres vegetals... i oferim joguines molt originals.

És a dir, en el cas que sigui una joguina corrent, tindrà alguna característica que la faci diferent: o perquè està molt ben construïda o perquè s'ha fet pensant en el nen. Una altra pregunta que ens fem, sobretot quan es tracta de joguines amb un preu mitjà o alt, és si la guardariem per als nostres possibles néts».

–A grans trets, què cal tenir en compte segons l'edat?

–«Durant el primer any, el nen necessita ben poques coses, principalment perquè durant aquesta etapa els nens han de prendre primer possessió del seu propi cos. Nosaltres sempre recomanem que les coses siguin el més naturals possible, però en el cas dels petits, considerem que encara és més important, i que tinguin material molt sensorial. A partir que es comencen a desplaçar, els cubs per apilar, els objectes per arrossegat, per transportar, encaixar i per fer fressa són un bon re-

gal. Com ho és un cistell amb instruments: maraques, triangle, pals... Cap als dos tres anys, els agrada molt construir. Però és important saber que els nens comencen a construir en el pla horitzontal i en canvi, els pares, els comprem coses per construir cap a amunt. Els nens d'aquesta edat comencen a classificar i poden arribar a fer tapisos molt grans amb objectes diversos: cotxes, animals... En jugar, el nen reproduïx la seva manera d'entendre el món. Jugar significa viure un procés. A partir dels tres anys entra en joc la imaginació i amb ella facultats completament noves. A aquesta edat també els continua agradant arrossegat i transportar, i com que ja tenen un bon domini del seu cos, és un bon moment per tenir un tricicle o alguna altra cosa per moure's».

–Un dels serveis que oferiu al web és l'adequació d'espais per al joc. Hi ha alguna norma bàsica?

–«Per començar, un bon exercici és posar-te a l'alçada dels nens. I això vol dir posar-se de genolls i recorre la casa així, per veure-la des de l'alçada del teu fill i adaptar-la a les seves necessitats. De passada, si hi ha alguna cosa que ens agradi molt, de valor i fràgil, millor treure-la i ens estalviem maldecaps. Generalment, les cases no estan pensades per als nens. Tot està a l'alçada dels adults... Fer la casa més accessible perquè puguin participar de la vida pràctica i quotidiana és sempre un gran encert. En el cas de les joguines, els nens necessiten tenir les coses al seu lloc: els animals al seu lloc, les disfresses al seu lloc, tant classificat com es pugui... i si és en caixes petites, millor. Una altra norma és que els nens han de tenir poques coses, molt ben escollides i ben classificades.

Podem tenir moltes coses per jugar, però a la vista, només cinc o sis. Una altra cosa que es pot fer per motivar el joc és preparar l'espai abans que tornin del col·le. Per exemple, un dia deixem la cuina, el llit de la nina, la roba... fem un espai de joc simbòlic. Llavors quan arriba el nen, s'ho troba, i hi comença a jugar. I podem anar variant les joguines cada setmana o quinze dies, o quan veus que el nivell de joc, amb aquelles joguines en concret, baixa. Normalment desaconsellem les grans estructures com cuines grosses perquè hipotequen un espai important i els nens no hi juguen sempre. És millor tenir coses que es puguin 'amagar' fàcilment per poder transformar els espais de joc tant com faci falta. També pot ser interessant que no tinguin res... i ells segur que trobaran el que necessiten i de pas ens donen l'oportunitat de detectar les seves veritables necessitats.

SÒNIA, mare d'en Max, de P2.

SUMARI

Existeixen joguines a part de la Barbie?
> Pàg. 1 i 4

La festa de la castanyada vista per la castanyera
> Pàg. 2

Què és la maleta viatgera?
> Pàg. 2

Com es treballa la psicomotricitat a l'escola i per què és tan important
> Pàg. 3

Reflexions d'en Jep, fotògraf i pare de la Carla, sobre l'art de fotografar la mainada, sense perdre els nervis
> Pàg. 3

Els nens i nenes de P2 van anar a veure una obra de teatre
> Pàg. 3

TELÈFONS ÚTILS

Escola bressol El Lledoner
972 23 83 88

Escola bressol El Carrilet
972 23 75 80

Biblioteca Massagran
972 40 50 62

Biblioteca J. Ministral
972 23 83 88

Ajuntament de Salt
972 24 91 91

CAP Salt
972 24 37 37

Presentació de l'AMPA

Ja han passat gairebé quatre mesos des que va començar el curs. Enrere queda l'adaptació, s'han celebrat els primers aniversaris i tothom coneix l'escola, l'equip d'educadores i també els altres mares i pares. L'AMPA també ha començat a treballar en diversos temes i us en volem fer cinc cèntims.

Com cada any, s'han format unes quantes comissions de treball:

Comissió de subvencions que demana subvencions per dur a terme les activitats de l'AMPA

Comissió de suggeriments que fa arribar les nostres inquietuds i queixes allà on correspongui

Comissió de piscina que s'ocupa d'organitzar el curs de piscina per

als infants de P2 a partir de la primavera

Comissió de festes que, com el seu nom indica, prepara el dinar de germanor i la festa de fi de curs, entre d'altres celebracions

Comissió de web que fa el manteniment i l'actualització del nostre web

Comissió de l'orla que prepara les orles per als nens de P2 que deixen l'escola a finals d'aquest curs

Comissió de bolquers reutilitzables que promou la introducció de bolquers reutilitzables a l'escola

Comissió de butlletí que elabora aquest butlletí que teniu a les

mans: el primer del curs, però l'últim d'aquest 2008.

Per als pares i mares nous a El Lledoner, sapiguen que aquest butlletí és trimestral i, com a la resta de comissions, hi podeu col·laborar sempre que vulgueu. Esperem que gaudiu de la família en aquest temps tan especial que ens regala el Nadal. Sovint, l'estrès de no saber què regalar i d'haver de fer les compres a última hora acaben fent-nos oblidar que el més bonic és regalar el nostre temps als fills.

Durant tot l'any, anem de bòlit combinant feina i vida familiar, fent malabarismes amb l'ajuda d'avis i àvies... És hora d'aturar-nos, de llegir un conte als nostres nens, de viure les tradicions i de descansar tant com es pugui. **BONES FESTES A TOTHOM!!!**

>REPORTATGE

Una altra joguina és possible

L'any passat, una mare de Salt i una altra de Tortellà posaven en marxa el portal de joguines jugarijugar.com, un portal a internet des d'on aprendre sobre el món del joc i on adquirir joguines creatives i diferents. Aquest Nadal han posat en marxa el **tupperjoc**: un espai on compartir dubtes sobre joguines, aprendre més sobre els nostres nens i nenes, i trobar les joguines més adequades per a cada infant. De tot plegat, en parlem amb la Clàudia Díaz.

–Com funciona el tupperjoc?

–«Primer hi ha un contacte previ en el qual preguntem les edats dels nens per poder fer una selecció de les joguines. També dema-

nem que la gent que hi participarà entri al web i faci la seva selecció. Així ens assegurem que portem allò que es vol veure. En la trobada, els expliquem com va néixer jugarijugar.com, aplicacions dels materials i diferents opcions

de com presentar-los als nens. Intentem donar idees que ajudin els adults a aguditzar l'observació i a establir conceptes més profunds sobre el joc. Els nens i nenes que hi assisteixen, poden provar part del material. No es tracta d'una xerrada sinó d'una trobada en la qual la gent participa molt. Per organitzar un tupperjoc cal reunir un mínim de 5 persones».

–Quin criteri seguïu a l'hora de seleccionar les joguines de jugarijugar?

–«D'entrada han de ser joguines i materials que a nosaltres ens agradin molt. Però també que puguin tenir més d'un ús, que siguin >> continua a la pàgina 4

La castanyera, la castanyera...

El passat dia 31 d'octubre es va celebrar la «Festa de la castanyada», una activitat a porta tancada que organitza cada any la nostra escola.

Aquest any, he tingut la sort de poder participar en aquesta festa, fent de castanyera. Per aquesta raó, em van demanar si podia fer un escrit explicant com va anar la castanyada. I famílies, us haig de dir que ha estat una experiència molt divertida i plena d'il·lusió, tant per part dels nens i nenes, com de totes nosaltres.

La festa va començar amb l'arribada de la castanyera, l'esperadíssima arribada de la castanyera. I dic esperadíssima, perquè estaven tots els infants asseguts al pas-

sadís de l'escola amb cara d'emoció i impacients per rebre i donar la benvinguda a aquella estranya velleta de la qual tant havien sentit a parlar i que els hi portaria un cistell ple de castanyes calentones.

Després de la rebuda van cantar cançons...

*«Quant arriba el temps de menjar castanyes,
la castanyera, la castanyera,
ven castanyes de la muntanya a la plaça de la ciutat.
La camisa li va petita,
la faldilla li fa campana,
les sabates li fan cloc-cloc,
i al ballar sempre gira així».*

Els nens i nenes d'El Lledoner van men-

jar les castanyes, no sempre amb la mateixa afició i acceptació. A alguns no els van agradar gens i d'altres anaven estirant la faldilla de la castanyera i cridant: «una altra castanya», «jo també en vull una altra», «Castanyera tinc pipí!».

La festa va concloure amb l'acomiadament de la castanyera, amb cançons i balls. Tots els nens i nenes tenien encara les boquetes plenes de les últimes engrunetes de castanya.

Espero que amb aquestes línies us hagi ajudat a conèixer i gaudir una miqueta més d'un dels moments i d'una de les activitats que durant el curs es fan a l'escola. Fins aviat.

ELENA, mare d'en Martí de P2.

> ACTUALITAT

La maleta viatgera

Aquest any, El Lledoner i la Biblioteca de Salt han posat en marxa un projecte molt interessant: la maleta viatgera. Es tracta d'un tastet de llibres per a tots els membres de la família, que té com a objectiu ajudar els adults a estimular l'hàbit de la lectura en els més menuts, per garantir un planter de nous i petits lectors.

Asseure's a llegir un conte amb el vostre fill és més important del que pot semblar a primer cop d'ull. Per a al nen, es tracta d'una ocasió molt especial ja que gaudeix d'un temps de diversió, d'entreteniment i de descoberta, amb la millor companyia possible: el pare o la mare.

Però a banda d'afavorir el plaer pels llibres i d'enfortir vincles entre l'adult i l'infant, la lectura reforça l'estimulació sensorial, desenvolupa la capacitat d'observació

i potencia la descoberta de l'entorn i del mateix nen.

Des d'aquest curs, i durant una setmana, les famílies de P2 s'enduen a casa una maleta carregada d'històries per als més petits, però també amb materials per als pares i mares: una revista per a infants i una altra per als pares, tres contes, un DVD, un llibre del racó dels pares de la Biblioteca... El set es completa amb una llibreta on es pot escriure les reflexions de l'experiència o opinar sobre l'assortiment literari que trobem a la maleta viatgera.

I és que a la Biblioteda de Salt i al Lledoner tenen molt clar que el lector no neix, sinó que es fa. I en aquest camí cap al gust per als llibres, el paper dels pares i les mares és fonamental.

SÒNIA, mare d'en Max, de P2.

> ESCOLA

La psicomotricitat al Lledoner

La psicomotricitat: com l'entendem a l'escola bressol? Per què la tenim present en les nostres actuacions amb els infants?

Entenem la psicomotricitat com l'aprenentatge que fa cada individu de tot el que està relacionat amb el moviment voluntari del cos i l'estat d'aquest (cos rígid, relaxat...). Així doncs, en l'aprenentatge de la psicomotricitat hi inclouríem des de gatejar fins a saber enganxar un gomet, saber estar-se quiet, relaxar-se o expressar emocions amb qualsevol part del cos.

D'entrada, semblen habilitats que tots aprenem. Efectivament. Però com tot, té el seu procés d'aprenentatge i cada infant el farà quan estigui biològicament i psíquicament prou madur per fer-lo. Per aquest motiu, es diu que cada infant té el seu ritme evolutiu.

A l'etapa dels 0 als 3 anys, es fan molts aprenentatges psicomotrius. Els aprenentatges del tipus control del cap, del tronc,

d'asseure's, de rodolar, d'expressions facials, de gatejar... que se solen fer al primer any de vida. Les habilitats de caminar, enfilarse, reconèixer les parts del cos, agafar coses cada vegada amb més precisió... s'assoleixen cap al segon any de vida. Adquirir coordinació de les extremitats, de l'ull i la mà, els permetrà fer accions més precises com anar amb bicicleta, enfilarse amb més seguretat, rentar-se les mans i la cara, manipular objectes, precisar els

dibuixos i les obres d'art... El conjunt d'aquestes conquestes psicomotrius perfeccionen l'equilibri estàtic i dinàmic necessari per córrer, saltar amb els peus junts, etc. Aquestes habilitats s'assoleixen cap al tercer any de vida.

Tots aquests aprenentatges no es fan aïlladament. Tot va lligat a la maduresa general de l'infant, a l'evolució del llenguatge verbal, musical i matemàtic i al coneixement de l'entorn.

És per això que a l'escola bressol ho treballem de manera globalitzada, perquè els infants fan psicomotricitat quan pinten, quan corren a l'hora del pati o s'enfilen al tobogan, quan ballen fent música, quan agafen els coberts a l'hora de dinar quan es baixen els pantalons per anar al lavabo o quan fan joc simbòlic, quan fan el tren... I també fan psicomotricitat, és clar, quan fan circuits amb material tou, imiten el caminar de diferents animals o juguen a passar-se la pilota.

MARIAN i LAURA, directora i educadora d'El Lledoner

> CONSELLS

Fotografiar la mainada

Com fer fotos a la mainada? Seré breu o l'editorial em retallarà el text, com en temps de censura. Quantes vegades els pares pretenem fer de fotògrafs i fer-los uns retrats ben xulos als nens?

Amb tota la confiança que ens caracteritza ens posem en marxa, amb tot l'equip fotogràfic a punt, la localització triada i amb tots els nens nets i empolainats: «Apa nens, poseu-vos aquí i rieu!» Però com sempre, aquell instint del boicot, tan innat i tan ben desenvolupat en els nens, ens engega a dida tots els plans que tan detalladament teníem preparats.

Aquí el meu consell: prepareu-los una cà-

mera d'un sol ús o una càmera vella amb o sense rodet. No cal que prepareu res més. Ha arribat la hora de passar-ho bé. Feu-vos fotos els uns als altres, disfresseu-vos amb qualsevol cosa, feu-vos les ganyotes més bèsties que sapiguen fer o doneu-vos melindros amb xocolata els uns als altres. Us asseguro que passareu una bona estona.

Ah! les fotos, és cert. No puc saber com us quedaran. Però sempre, en veure-les, us vindrà a la memòria aquella fantàstica estona compartida amb els vostres fills. Animeu-vos a provar-ho.

JEP, pare de la Carla, de P1

> BREUS

Colors al teatre

A principis de desembre, els nens i nenes de P2 van anar al Teatre de Salt a veure *Contecolors*, un espectacle de la companyia La Mandarina per endinsar els nens i nenes en les arts escèniques, la dansa i el gest. En l'obra, el pintor Brotxes té com a missió pintar l'arc de Sant Martí sempre que plou i fa sol. Les aventures del pintor comencen quan, sense voler, tomba els pots de pintura i els colors s'escapen i s'amaguen en la natura.